

Alkotmánybíróság

Pesti Központi Kerületi Bíróság

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG KÖZVEHÉLYKÖZTARTÓ IRODA 8.	
ÜGYSZÁM KEZDŐIRATON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN / GYŰJTŐLÁDÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ERK.: 2016 -05- 11	
PÉLDÁNY: 1 FELZET:	
MELLÉKLET: KÖZTÜK: 1	
ÜGYSZÁM: UTÓIRATON:	

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Budapest, 2016. május 7.

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG SZABÁLYSERTÉSI CSOPORTJA 3.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett: 2016 -05- 12	
PÉLDÁNY: 1 IV:	
MELLÉKLET: KÖZTÜK:	
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:	B

bírósági ügyszám: 13.Szk.19.861/2015/30.

újn: 3 lyp: 10884/2016.
05.06.13.

Tárgy: alkotmányjogi panasz indítvány

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Vincze Krisztián

indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011.

évi CL. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. számú végzésében foglaltak alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését, továbbá az Alaptörvény II. cikkét, az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdését.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 9/2013. Házelnöki Rendelet 12. § (1) bekezdés f) pontjának alaptörvény-ellenességét.

Kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (2) bekezdésére tekintettel szíveskedjen felhívni az elsőfokú bíróságot a jogerős végzés végrehajtásának az alkotmánybírósági eljárás befejezéséig történő felfüggesztésére.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	W/1014-P/2016
Érkezett:	2016 MÁJ 25.
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 2	dt:

1. Tényállás

A Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság szabálysértési hatóság rendelkező rész szerinti határozatával megállapította, hogy [REDACTED] és társai elkövették a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést, amely cselekmény miatt az eljárás alá vont személyeket 50.000,- forint pénzbírsággal sújtották.

Az eljárás alá vont személyek a szabálysértési hatóság határozatai ellen a törvényi határidőn belül kifogást nyújtottak be, melyben előadták, hogy a z őrseg nem szőlította fel a helyszínen tartózkodó személyeket a távozásra. Előadták továbbá, hogy a résztvevők a hangoskodás abbahagyására való felszólítás után csendesebbek voltak, a kitiltó határozatra vártak csendben beszélgetve. Álláspontjuk szerint a rendőrség fellépése oktalan, jogtalan, elhamarkodott, szakszerűtlen volt, a legsötétebb diktatúrák rendőrterrorjára emlékeztető, erőszakot sugárzó, kapkodó fellépés volt az előtérben csendben, békésen, a kitiltó határozatra várakozó emberekben félelmet, rettegést váltott ki, ezért egymásba kapaszkodtak, énekeltek, egymást nyugtatgatták ekkor már kicsit hangosabban. Arra hivatkoztak, hogy [REDACTED] csendesebben elmondott felszólítását a rettegő emberek nem hallották. Jól látható a videókon, hogy többen mosolyogva, az őket kísérő rendőrökkel barátságosan beszélgetve mentek le a lépcsőn. Álláspontjuk szerint a jelenlévők a helyszínen véleményt nyilvánítottak, ezen alapvető joggal semmilyen esetre sem konkurálhatnak egy „hazaáruló, hazudós házelnök rendeletei.

Az előterjesztett kifogások alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság a végzésével a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2015. augusztus 28. napján kelt 01805/1547-7/2014. szabs. számú határozatát hatályban tartotta.

Indítványozó álláspontja szerint ezzel a végzésével az eljáró bíróság és szabálysértési hatóság megsértette az Alaptörvény IX. cikke által deklarált véleménynyilvánítás szabadságát, továbbá az Alaptörvény II. cikke által deklarált emberi méltóság sérthetlenségét, az Alaptörvény XV. cikke által deklarált törvény előtti egyenlőség elvét, az Alaptörvény XXVIII. cikke által deklarált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

2. Az Alaptörvény sérült rendelkezései

Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (1) bekezdése szerint

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

Magyarország Alaptörvényének II. cikk szerint

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Magyarország Alaptörvényének XV. cikk (1) és (2) bekezdése szerint

A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdése szerint

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

Ezen rendelkezések összhangban állnak az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény gyűlekezés szabadságát deklaráló rendelkezéseivel.

3. A jogerős végzés alaptörvény-ellenességének indoklása

Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a véleménynyilvánítás jogát mindenki számára biztosítani kell.

Az Alaptörvény II. cikkében foglaltakból az következik, hogy az emberi méltóságát mindenkinek tiszteletben kell tartani.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a törvény előtti egyenlőség jogát mindenki számára biztosítani kell.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogát mindenki számára biztosítani kell.

A bíróság érdemben nem foglalkozott az eljárás alá vont személyek védekezésével, amelyben a véleménynyilvánítás szabadságára, mint az Alaptörvényben deklarált alapjog érvényesítésére hivatkoztak.

Ezzel szemben az eljárás során a bíróság az önellentmondásos jelentésekre és a megismert bizonyítékokkal ellentétes megállapításokra alapozott, okiratként minősített rendőrségi határozatot fogadta el a tényállás bizonyítékaként.

A Képviselői Irodaházban szervezett rendezvény átalakult egy spontán demonstrációvá, amely ugyanúgy alkotmányos védelmet élvez, és törvény által deklarált intézmény, továbbá a Strasbourg Emberi Jogi Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján részletesen kimunkált keretei vannak a jogszerűség határainak (ld.: Bukta ítélet vs. Magyarország), amelynek jogszerű keretek között történő gyakorlása nem minősül szabálysértésnek, és amelynek gyakorlását az Alaptörvény biztosítja. Egyebekben a rendezvény spontán jellegét alátámasztják a bizonyítékként becsatolt videó felvételek is.

A spontán véleménynyilvánítás kialakulásához az a tény vezetett, hogy a Jobbik által szervezett Kerekasztal rendezvény meghívott résztvevőinek többségét kitiltásra hivatkozva nem engedték belépni az Irodaház beléptető rendszer által védett területére. A véleménynyilvánítás a közintézmény nyitva lévő területén alakult ki. A kitiltás alapjául szolgáló dokumentáció a mai napig nem került nyilvánosságra, ill. az érintetteknek történő megküldésre, így nem zárható ki az sem, hogy nem is létezik. Az eljárással kapcsolatban minden érintett jogorvoslathoz való joga sérült. Az események ismeretében a rendőrség feladata a kialakult véleménynyilvánítás biztosítása lett volna a jogszerűtlen, szakszerűtlen és eltúlzott fellépés helyett.

A 9/2013. Házelnöki Rendelet 12. § (1) bekezdés f) pontjának alkalmazása, mint jogalap az intézkedésre, nem helytálló, egyenesen gumiszabályként került alkalmazásra. Ezen túlmenően a Rendelet az Alaptörvény rendelkezéseivel további számos ponton ellentétes.

A rendőrség fellépése az épületben tartózkodók bizonyos csoportja ellen irányult. Ezzel a jogegyenlőség elve súlyosan sérült, a történetek megtorló intézkedésként jellemezhetők. Az intézkedést a vonatkozó törvények és rendeletek megsértése mellett végezték.

A bírósági eljárás során [REDAKTOR] bírósági titkár a felsorolt eljárások során több alkalommal, hivatali hatalmával visszaélve, figyelmen kívül hagyta az eljárás alá vont személyek tisztességes eljáráshoz való jogát.

Eljárás alá vont személyek védekezését ésszerűtlenül korlátozta.

Rendőri jelentéseket, Alkotmánybírósági határozatokat többléttartalommal töltött meg eljárás alá vontak terhére.

Eljárás alá vont személyeket indokolatlanul ingerült megnyilvánulásaival emberi méltóságában sértett meg.

Eljáró bírósági titkár kioktató hangnemben kérdésekbe ágyazva azon véleményének adott hangot, hogy a rendőrség akkor is teljhatalommal bíró szerv, amikor jogsértést követ el, vagy nem tartja be a rá vonatkozó jogszabályokat.

Eljáró bírósági titkár az eljárás alá vontakkal szemben indokolatlanul kioktató, ingerült hangnemben beszélt. Lekezelően, tiszteletlenül bánt az eljárás alá vont személyekkel. Többször tiltotta meg számukra – kiutasítással, valamint rendbírsággal való fenyegetés mellett – , hogy észrevételt tegyenek, kérdezzenek. Különösen akkor volt ingerült eljáró bírósági titkár, amikor eljárás alá vontak megnyilvánulása a rendőri jelentéseket cáfolta, vagy Kövér László házelnök rendelkezését vetette össze alkotmányos alapjogokkal, mint például a véleménynyilvánításhoz való joggal.

Több alkalommal volt észrevehető, hogy eleve előítélettel kezeli az eljárás alá vont személyeket. Kérdéseivel arra utalt, hogy őket bűnözőnek tekinti, alattvalóként kezeli.

Eljáró bírósági titkár minden megnyilvánulásából arra lehetett következtetni, hogy a véleményüket kinyilvánító emberekkel kapcsolatos ügyekben nem pártatlan.

A 13.Szk.19.861/2015. számú ügyben miközben az eljárás alá vontakkal szemben fölényeskedő volt, addig Bakó Imre rendőrtanú meghallgatása során a tanúval szemben alázatos magatartást tanúsított. Hagyta, hogy a tanú vezesse a tárgyalást, magánvéleményeket, előítéleteket, gyanúsításokat fogalmazzon meg az eljárás alá vontakkal kapcsolatban. bírósági titkár hagyta, hogy tanú kitérjen a kérdések megválaszolása elől, és csak az eljárás alá vontak többszöri kérésére utasította helyre tanút. Több alkalommal maga bírósági titkár hívta fel a tanú figyelmét arra, hogy nem köteles a kérdésekre válaszolni.

Ezt alátámasztandó, az ügy tárgyalásán, 2015. november 3. napján eljáró bírósági titkár összesen 19 alkalommal tiltotta meg ██████████ eljárás alá vont személynek, hogy ██████████ rendőrtanúnak kérdéseket tegyen fel. Ezen kérdések nagy része a tanú által készített rendőri jelentés ellentmondásait lettek volna hivatottak tisztázni.

Mind ezekre figyelemmel a a bíróság a végzésében mindvégig téves alapon járva, hibás következtetéseket von le a szabálysértés megállapításának indoklása körében, hiszen az eseményt nem véleménynyilvánításként kezeli, valamint az eljárás alá vont személyeket jogaikban korlátozta.

Ezért is hivatkoztuk szabálysértési eljárás alá vont személyek védelme érdekében mindvégig azt, hogy az eljáró bíróság akkor tud az Alaptörvénynek, és vonatkozó jogszabályoknak megfelelő határozatot hozni, ha a kérdéses eseményt egészében vizsgálja, ebben az esetben kétségtelenül megállapítást nyert volna az, hogy ez egy spontán véleménynyilvánítás volt.

Azonban a bíróság részéről az ok-okozat figyelmen kívül hagyásával következtethetett az eljáró tanács, hogy szabálysértés valósult meg. Ezzel pedig negatív diszkriminációt, hátrányos megkülönböztetést gyakorol a véleménynyilvánítás szabadságát illetően az eljáró bíróság azon személyekkel szemben, akik egyébként jogszerűen eljárva, egy rendezvényre meghívás birtokában érkeztek, de egy rendkívüli körülmény merült fel, amely spontán tüntetést tett szükségessé. Ez egyértelműen egy hátrányos megkülönböztetésnek minősül, és azon üzenetet közvetíti a társadalom számára, hogy soha, semmilyen körülmények között ne emeljék fel szavukat egy őket ért sérelemmel kapcsolatban, hiszen egy ezt követően tartott, jogszerű spontán tüntetés szabálysértésnek minősülhet. Álláspontom szerint mindez teljes mértékben ellentétben áll az Alaptörvény szellemiségével.

Hivatkozni kívánok egyebekben arra, hogy a rendezvény résztvevői egyértelműen együttműködtek a helyszínen biztosító rendőrökkel, és jelezték a spontán tüntetés tényét. Viszont a fent jelzett

elégedetlenségüknek kizárólag oly módon tudtak helyt adni a demonstrálók, ha a megvalósított spontán tüntetés által magukra irányítják a közvélemény figyelmét, és közvetítik azt széles tömegek számára, hogy milyen méltánytalanság érte őket a hatalom részéről.

Mindezekre tekintettel, álláspontom szerint tévesen állapította meg a PKKB hivatkozott végzésében azt, hogy indítványozók elkövették a Szabs.tv. 216.§ (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a petitumban megfogalmazottak szerint állítsa helyre az alkotmányos rendet, semmisítse meg ezáltal a végzésben és szabálysértési hatóság határozatában foglaltakat, hiszen ezen döntések szemben állnak az Alaptörvényben deklarált véleménynyilvánítás szabadságával, továbbá az emberi méltósághoz való joggal, a törvény előtti egyenlőség jogával és a tisztességes eljáráshoz való joggal.

Kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy a petitumban megfogalmazottak szerint állítsa helyre az alkotmányos rendet, semmisítse meg ezáltal a 9/2013. Házelnöki Rendelet azon részeit, amelyek szemben állnak az Alaptörvényben meghatározott jogokkal.

Kérelmem kedvező elbírálásában bízva,

Tisztelettel:

Vincze Krisztián